



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 737/2016
28.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Т.С., због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Б.И., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 601/15 од 22.01.2016. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 58/16 од 03.03.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 601/15 од 22.01.2016. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 58/16 од 03.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 601/15 од 22.01.2016. године окривљени Т.С. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године која се неће извршити уколико окривљени у року од две године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 58/16 од 03.03.2016. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Т.С. преиначена је првостепена пресуда, само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је Виши суд у Крушевцу окривљеном Т.С. за продужено кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од

једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда у непреиначеном делу.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Б.И., поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан, те да побијане пресуде преиначи тако што ће одбити оптужбу услед апсолутне застарелости кривичног гоњења или ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Т.С., адвоката Б.И. се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП наводима да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења те је поступак морао бити окончан одбијањем оптужбе. Недопустиво је то што је суд дозволио јавном тужиоцу да више пута мења чињенични опис дела и правну квалификацију дела, по ставу одбране, само да би оптужење опстало. Полазећи од чињеничног описа радњи кривичног дела за које је окривљени Т.С. оптужен и чињенице да је Законом о изменама и допунама Кривичног законика од 24.12.2012. године кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. КЗ претрпело измене, одбрана закључује да је суд због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело из члана 234. став 1. КЗ, која је наступила 14.04.2012. године морао донети одбијајућу пресуду.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване. Надлежни јавни тужилац је вршио измене оптужног акта тако што је време извршења означено у оптужници Кт 66/07 од 23.09.2008. године означено „током 2005. и од 03. до 14. априла 2006. године“, изменом оптужног акта од 04.12.2013. године свео на време „у току априла 2006. године“, док је уопштене радње извршења кривичног дела описане у оптужници Кт 66/07 од 23.09.2008. године изменама оптужног акта од 20.03.2012. и 04.12.2013. године прецизирао у складу са чињеничним стањем измењеним током трајања кривичног поступка. Правна квалификација дела, која није обавезујућа за суд, је измењена са кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. и 4. Кривичног законика на кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ (изменом оптужног акта од 20.03.2012. године), затим на кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. у вези става 1. КЗ (изменама оптужног акта од 03.09.2013. године) и на продужено кривично дело фалсификовања службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ (изменама оптужног акта од 04.12.2013. године). Наведене измене оптужног акта надлежни јавни тужилац је вршио у складу са овлашћењима предвиђеним Закоником о кривичном поступку. С тим у вези, наводи одбране о наступању апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело из члана 234. став 1. Кривичног законика, које

окривљеном Т.С. није стављено на терет, представљају само неосновано сопствено виђење предметног кривичног поступка.

Такође, како је ова битна повреда одредаба кривичног поступка већ истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3 другостепене пресуде, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поднетим захтевом се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП наводима да се првостепена пресуда заснива на доказима - службеним белешкама и извештајима, на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати.

Врховни касациони суд налази да су ови наводи у захтеву неосновани, а како је ова повреда на идентичан начин истицана и у поступку по жалби, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3 другостепене пресуде као аргументоване, довољне и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. Законика о кривичном поступку, на коју се такође указује у поднетом захтеву, Врховни касациони суд није мериторно одлучивао, с`обзиром да се не ради о законском разлогу предвиђеном чланом 485. став 4. у вези став 1. ЗКП, због кога бранилац окривљеног може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.